

Director editorial: Dana Anghelescu
Design: Irinel Merlușcă

© Libris Editorial, 2017

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PĂTRAȘCU, LIGIA CORINA

Vând rochie de mireasă / Ligia Corina Pătrașcu. - Brașov:

Libris Editorial, 2017

ISBN 978-606-8814-78-0

Libris Editorial

Str. Mureșenilor, Nr. 14, Brașov, România

Tel: 0268 477 799

E-mail: editura@libris.ro

Libris Distribuție – Librăria Șt. O. Iosif

Tel: 0268 477 799

E-mail: office@libris.ro

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Tipărit în România

Cuprins

Cuvânt înainte5

Un „vortex unde zboară nemurirea”
sau starea de poezie a Corinei Ligia Pătrașcu
de Romița Mălina Constantin7

Vând rochie de mireasă	11
Viorile albe	13
Germinare	15
Mărul	17
Toamna	18
Șah mat	21
Condurii	23
Step by step	25
Lecția de pictură	27
Ochii	29
Zbor	31
Mas fem	33
Cu tăpile goale	34
Insomnii	35
Invidie	36
Coloană infinită	37
Răspuns	39
Înserată	40

Aripa cireșelor	41
Acryl	43
Amfora	45
Iubire	46
Aur	47
Revelație	48
Lacrima nopții	49
Anotimpuri	51
Flămândă	52
Te provoc, iubire... ..	53
Pasările paradisului.....	54
Grădina mamei	55
Luna.....	57
Probe	59
Trezită	60
Promisiune	62
Paradoxal.....	63
Implozie	64
Fluturi.....	65
Vals	67
Valea Morții	68
Tezaur alb	69
Clipa.....	70
Ochii mei	71
Jumătăți	73
Tablou	74
Binecuvântare	75
Autistă	76
Transmutații	79
Îngerii	80
Nod-uri.....	81
Secetă.....	82
Nu-mă-uita	83
Venus	84
Echilibru	85

Patimă	86
Când pleci... ..	87
Eu sunt	89
Mângâiere	91
Trecerea.....	92
Toamnă târzie	93
Semințe	94
Prime emoții	95
Visul.....	97
Interdimensional	99
Încerc definiția dorului.....	101
Desfrunzită	103
Auzi	104
Capăt de drum	106
Mărgăritare de recunoștință, pentru poezia Corinei Ligia Pătrașcu <i>de Georgeta Blendea Zamfir</i>107	

Curânt înainte

*„A întâlni iubirea fără a o căuta este
singura cale de a o avea”.*

Jiddu Krishnamurti

*„Și ce înseamnă să lucrezi prin iubire?
Înseamnă să țeși haina cu firele extrase
din propria ta inimă, conștient că cea
care va purta haina va fi iubita ta...”.*

Khalil Gibran

UN „VORTEX UNDE ZBOARĂ NEMURIREA” SAU STAREA DE POEZIE A CORINEI LIGIA PĂTRAȘCU

Poezia autoarei Corina Ligia Pătrașcu nu este ficțiune, ci o soluție viabilă pentru perpetuarea propriului Sine către Înalt. Pentru a-i descifra lumea trebuie să te lași pătruns de lirism iar aceasta nu e doar o invitație ci o condiție. Înaintea cuvântului stă emoția, înaintea emoției stă Dumnezeu. Corina Ligia Pătrașcu știe acest lucru și de aceea se predă cu totul: cu complexe, cu propriile limite, fiind gata de un sfârșit și un început concomitent. Iată paradoxul și mesajul sugerat de titlul volumului „Vând rochie de mireasă”, care sugerează sărbătoarea iubirii ca o continuitate a vieții, suprimând moartea altei iu-

biri cum de altfel spune autoarea chiar într-o poezie „Paradoxal / adun prăpăstiile trunchiului / scot munți de marmură din piept / saltă sufletul crește”.

Poezia ei e plină de imagini, de simboluri, un corespondent al ochiului intern folosind uneori atemporalitatea ca motivație existențială: „trece-mă poduri cu flori înverzite / fără de ani de timp de loc / râzi cu mine, iubite”, iar alteori încearcă definiția dorului într-un mod pământean: „Încerc definiția dorului / emoție mistuitoare / dincolo de cuvinte / gătite încălcite / poleite ademenitoare” folosind multe enumerări din dorința intensă de accentuare a stărilor sale profunde. Sunt în scrierea poetei alăturări de cuvinte cu sensuri diferite tocmai pentru a pune în valoare o idee cum este expresia „îngheață sânge fierbinte”, și acest lucru m-a făcut să înțeleg cât de vie e Corina Ligia Pătrașcu, cât de prezentă, cât de telurică, revărsând iubire într-o vâltoare numită poezie.

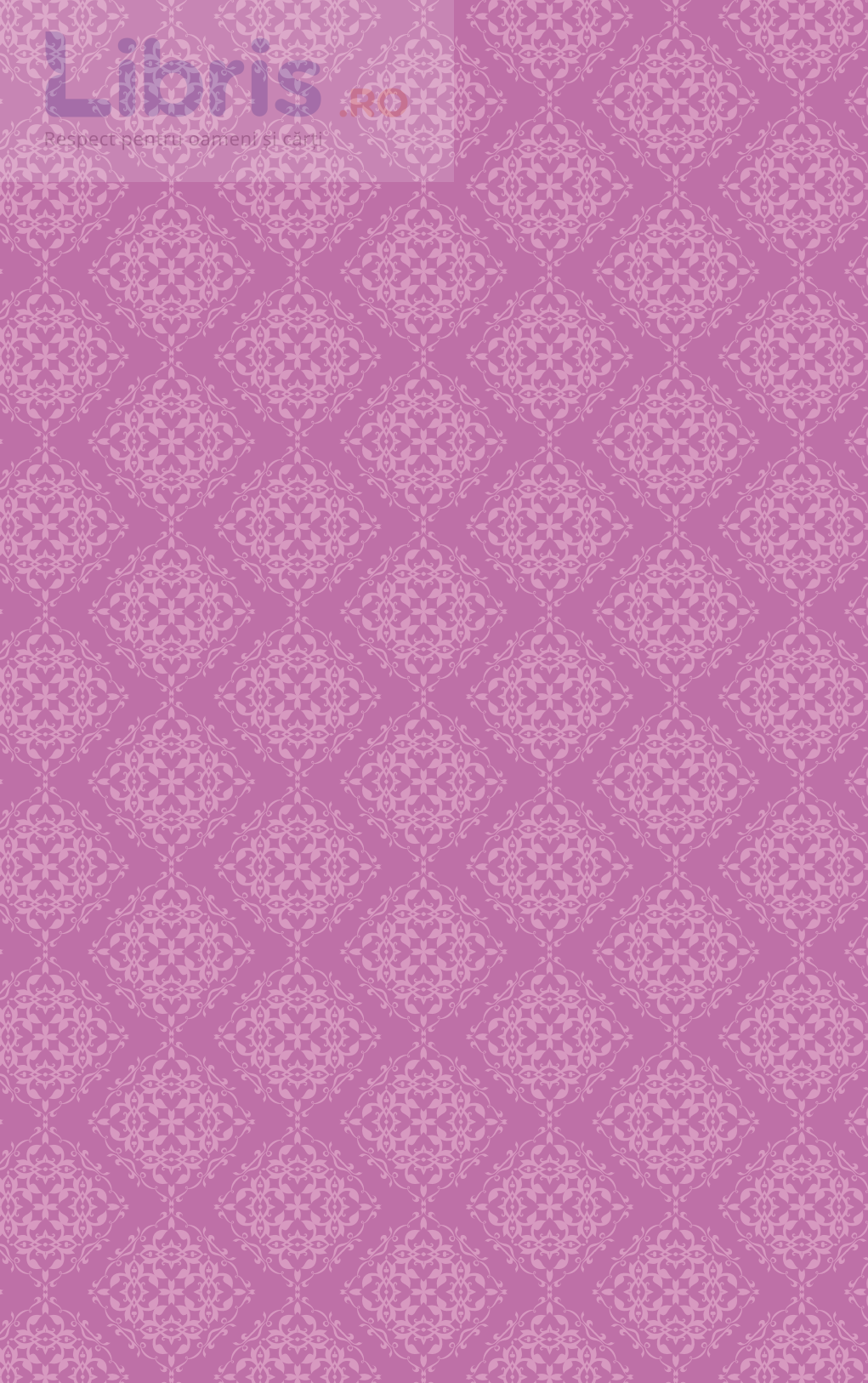
Cu o deosebită inteligență acceptă viața pășind către interior și mărturisește aceasta zicând: „mă împrăști în mine peste tot”. Când obosește, strânge din pumni îndârjită, arde dorurile și plutește pe un petec de mare: „ieri am strâns doi pumni / am aruncat condorii / am ars doruri / zac în urna ciobită la brăul mării”, așteptând parcă o nouă reorganizare a logosului. Ca să înțelegi autoarea, poți să îți repeți în gând: „vând rochie / vând rochie de mireasă”, preț de câteva minute și dacă treci acest test, parcurgerea acestui volum va fi o experiență din care vei ieși

bogat pentru că rafinamentul stărilor te vor duce într-un „vortex unde zboară nemurirea”. Din versuri nu lipsesc imaginile suprarealiste care conduc către starea de poezie, o broderie care luminează, o reprezentare într-un registru unic. Pe alocuri se luptă cu propriile himere definindu-și cuvintele „trepte”, care duc prin iubire sub furci caudine dar și către inevitabila resuscitare pentru mereu amânata mare întâlnire. Din spusele autoarei, moartea poate fi ucisă prin trezire așa cum redă în poezia „Trezită”, de unde citez următoarele versuri: „trag moartea de mână / ies din coaja de nucă / o ucid cu privirea / trezindu-mă”. Poemele sunt un semn al maturității, o descriere a unor trăiri asumate care aduc un suflu nou și subliniez potențialul acestei autoare în plină formare. Cartea poartă amprenta lumii în care trăim într-o manieră personalizată, convingătoare, complexă și plăcută iubitorilor de poezie. Natura, dragostea, punctele cardinale și Dumnezeu sunt tot atâtea coordonate de a aduce în prim plan viața pentru a sanctifica setea de absolut. Pentru Corina Ligia Pătrașcu, lumea nu e o competiție, știe să trăiască autentic prin puterea cuvântului de aceea cred că se află într-un vortex unde zboară nemurirea refuzând monotonia, banalul, prin texte cu ușoară tendință de filosofie, poeta făcându-și din plin datoria față de harul cu care Dumnezeu i-a trasat destinul.

Romița Mălina Constantin

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Vând rochie de mireasă

bătăi de joc...
ritmuri nebune deșiră încheieturile
o pală de vânt mă surprinde
dezvelindu-mi misterele
de deasupra coapselor

ielele pocnesc între degete
colțul unde sunt fisurată

de aproape se aude
descântecul zânelor

într-un vortex,
nemurirea îmi zboară emisferele
alerg polii prin minusuri și plusuri
în măruntaiele pământului germinez
scurm tuneluri
nasc labirinturi
fără ieșire-
să nu mă răzgândesc

arunc inelarele
la răscruci de vânturi

rochia albă de mireasă
stă atârnată și grea
de umerii mărului...

strig:
vând rochie
rochie de mireasă...

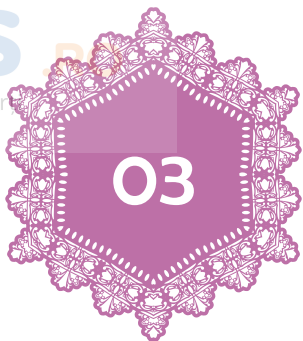
Viorile albe

lăcrimează florile...
arcușurile străpung inimi
accentele calcă diafragme
sugrumându-le
la înălțimi disonante

ziua își plimbă arcușul
prin aripi de fluturi,
secerându-le

reverberează ecoul
în Valea Plângerii persistent
rupe buricele degetelor
îngenunchiate se tânguie viorile albe
strigându-ți numele cu glasuri

îndoliate se tânguie notele
pe portative sunetele-s ascunse
în boabele negre ciocârlile
nu dorm niciodată
doar cântă...

Germinare

precum în cer și pe pământ...
florile trec palide strada
cu pași mici gemând
pregătindu-și moartea
se îngroapă adânc
sperând nemurirea.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Mărul

se ridică pe vârfuri crengile
spre creștetul ramurilor tale
scutur în poală esențe incandescente
prinzând în podul palmelor două mere
le pipăi sufletul rumen
inspir Universul îngrădindu-l
acolo, trec cerul cu capul prin nori
nu stau mult pentru că
mă aduni cu o inspirație...

Soamna

întorc pământul cu josul în sus
prinzându-i rădăcinile-n brățări
scutur merele din coșurile pieptului
le învârt pe degete
cu o dexteritate de maestru
mă joc leg ochi
pun degete pe hartă
țin arătătorul suspendat –
să nu-l muște leul flămând
aștept să adoarmă...

cuprind în mâini pământul
îl fixează într-un stâlp de telegaf –
berzele vor să-și
nască puii la noapte

adun mere în sân
e toamnă

așez pământul la loc

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Sah mat

și-a stins soarele lumina
inima nu mai vede
orbecăie pupilele
ziua condamnată
apasă clipele cu gene umede –
nu vede fluturii
cum zboară dantele

auzul și-a ascuțit inima
foșnesc gânduri efemere
bat clopote de aramă asurzitor
vestind înserarea liliicii flămânzi
își umblă tenebrele
așteptând chemarea

s-a stins lumina soarelui
s-a-ntunecat luna
neagră
eclipsă dublă totală
șah mat la regină

Condurii

în camera obscură
o amintire nudă
pe noptieră lângă pat
privește lung pana albă –
ți-a spus de-atâtea ori...

ieri am strâns pumnii
am aruncat condorii norilor
am ars doruri din inimă
acum zac în urna ciobită
la brâul mării

condurii lunii aruncați aiurea
dorm pe un raft mai jos –
de la nunta de aramă

ah, toamna aceea n-o uit...

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

